

[Eva Møller]

idet der ikke ville blive råd til uddannelse ud over førsteårsniveauet, og det ville være en forføjlet uddannelsespolitik.

Danmark har en meget væsentlig ressource og et meget væsentligt råstof, nemlig vores viden og vores intelligens. Derfor er det utrolig vigtigt, at vi forsat uddanner mange til de højeste videnskabelige niveauer. Vi har altså ikke i en økonomisk trang tid råd til at anvende alle vore uddannelsesressourcer på begynderuddannelse.

Når vores primære målsætning ikke kan opfyldes, finder vi det rimeligt, at man laver adgangsreguleringsbetingelser på den måde, som regeringen har foreslået: med et fast gennemsnit, man bliver optaget på, eller med optagelsesprøver, som man derefter kan optages på. Vi kan støtte det forslag, som regeringen er kommet med for 1991 og fremefter med garantikvotienter til en række uddannelser, og hvor man, hvis man ikke kan optages på garantikvotienten, efter et par år kan optages på anden viden. Vi finder det rimeligt, at det hermed også er sikret, at en studentereksamen ikke på noget tidspunkt forældes.

Vi er som sagt ud fra vores principielle målsætning tilfredse med det system, som undervisningsministeren har indført. Vi vil dog gerne understrege, at det for os er væsentligt, at de regler, som det overlades til institutionerne at fastsætte, når der skal optages på andet grundlag end den adgangsgivende eksamen, er ensartede for den samme uddannelse, uanset hvor denne tilbydes. Det mener vi at vi skylder de unge og deres forældre. Det er rimeligt, at der er klare og faste regler, så man ved, hvordan man skal tilrettelægge sit uddannelsesforløb.

Vi står i disse år i den situation, at vi har store ungdomsårgange, som presser på og vil begynde på videregående uddannelser. Det giver store problemer med hensyn til at skaffe uddannelsespladser nok til alle unge. På den anden side må vi også erkende, at ethvert samfund er nødt til at prioritere sine offentlige udgifter. Befolkningen ønsker ikke at betale mere i skat end højst nødvendigt. Derfor finder vi det også rimeligt, at der fra regeringens og ministerens side finder en prioritering sted mellem forskellige uddannelser.

Vi forventer ikke, at man på noget tidspunkt er i stand til at skaffe helt faste prognoser for, hvor stort behovet bliver, men vi mener, at der

kan aflæses nogle tendenser, som man kan styre efter. Desuden mener vi, at man generelt – og specielt i situationen med mange unge – skal uddanne flere, end behovet tilsiger. Men omvendt mener vi ikke, at det er rimeligt at uddanne langt flere, end der skønnes at være behov for i samfundet. Vi har i Danmark behov for, at så mange unge som overhovedet muligt får en uddannelse ud over det gymnasiale niveau, men vi har ikke behov for, at de alle får en længerevarende videregående uddannelse. Der er også behov for korterevarende eller mellemlange videregående uddannelser. Vi finder det derfor rimeligt, at man ikke automatisk, fordi man er optaget på en bacheloruddannelse, har ret til at gå videre. Vi mener, at når der skal prioriteres og derfor skønnes eller besluttes om, hvem der skal gå videre, skal overgangen fra bachelor- til kandidatuddannelse baseres udelukkende på kvalitet. Der blev sidste år indgået en aftale med de højere læreanstalter herom, og vi forventer, at læreanstalterne selv er i stand til at vurdere, hvilke kvalitetskrav der skal stilles, således at vi i Danmark får uddannet de mest kvalificerede unge til de højeste niveauer. Det er fortsat en nødvendighed.

Jeg skal også understrege, at vi forventer, at systemet bliver ens for alle typer uddannelser, og at det ikke kun er på enkelte uddannelser, det indføres. Jeg vil også pege på, at det for Det Konservative Folkeparti altid og fortsat vil være et ufravigeligt krav, at der, selv om vi måske ikke umiddelbart kan se behovet og begrundelsen for det, er et bredt spektrum af humanistiske uddannelser og også til de højeste niveauer. Det er for os en nødvendighed, hvis det danske samfund skal udvikle sig, og hvis vores kulturarv og vores mulighed for at overleve som selvstændig nation skal bestå.

Ligeledes vil jeg også understrege, at vi fortsat ønsker, at der kan optages studerende på visse uddannelser for at sikre, at forskningsniveauet kan opretholdes. Det ville som sagt være bedst, hvis alle kunne optages, hvor de ønskede det, men der skal prioriteres i en tid med begrænsede ressourcer, og det mener vi er en rigtig måde at gøre det på.

Spørgsmålet om optagelse til de videregående uddannelser er af stor betydning for de unge og deres forældre. Derfor finder vi det væsentligt, at man så vidt muligt kører med ensartede kriterier over en længere periode. Det giver en